एवं ऋषादिकं कत्वा रां-वीजेनाङ्गकत्पना। ततो ध्यायेत् परां देवीं का चनाभां वरप्रदां॥ १॥ विशोरीं कृष्णसहितां नीलाम्बर्धरां शुभां। दक्षिणे धतताम्बलां पाणौ वामे समुद्रकं॥ १०॥ धारयन्तीं स्वराभूषां सदा क्रवणान्रागिणीं। क्रणास्यनयनासकां हारनूपुरभूषितां॥ ११॥ एवं ध्यात्वा मानसस्ताम्पचारैः समर्चयत्। ततो ध्यात्वा पुनदेवीं संस्थाप्य स्वपुर:स्थले॥ १२॥ प्राणप्रतिष्ठामन्त्रेण प्राणान् प्राणेषु योजयत्। ततः पाद्यादिकं दत्त्वा मूलमन्त्रेण मन्त्रवित्॥ १३॥ यद्याविधि धूपदीपनैवेद्यैः परिपूजयेत्। पुष्पाञ्जलिं पञ्चधा च दत्त्वा मन्त्रण वैष्णवः॥ १४॥ शुक्तपृष्यैः सदा पृज्या तुलसीपचसंयुता। करवीरं तथा पद्मं वकं काञ्चनमेव च॥ १५॥ शुक्तरत्रीस्तथा पूज्या अन्यथा न समाचरत्। वैष्णवे सङ्गतिः कार्या वैष्णवे च सदा रतिः॥ १६॥ जन्माष्टमीं समासाद्य रोहिणीसंयुता यदि। लभ्यते चोपवासो हि कत्तेयः सर्वया तदा॥ १७॥ नालाभे रोहिणीभे च सप्तमीं परिवर्जयेत्। एवस्प्रकारतो ब्रह्मन तथा गोष्ठाष्टमीं तिथिं॥ १८॥ उपवासः सदा कार्यो नान्यया सिन्धिन्तान्त । वैष्णवो यद् भुज्जीत एकाद्यां प्रमादतः॥ १८॥